

อนุสาสนีปาฏิหาริย์แห่งองค์พ่อแม่ครูอาจารย์

หลวงพ่อกัณหา สุขกาโม

วัดป่าทรัพย์ทวีธรรมาราม ตำบลวังหมี่ อำเภอน้ำเขียว จ.นครราชสีมา

วันนี้เป็นพุธที่ ๒ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๘ ของศาสนาพุทธ คริสต์ศักราช ๒๐๒๕ ของศาสนาคริสต์ ฮิจเราะห์ศักราช ๑๔๔๖ ของศาสนาอิสลาม

การประพฤติการปฏิบัติ ความหมายของการประพฤติการปฏิบัติหมายถึงเอา
ธรรมนำชีวิต เอาธรรมนุญนำชีวิต ธรรมนุญนี้หมายถึงธรรมะ

ธรรมะคือพระธรรมพระวินัย คือข้อวัตรข้อปฏิบัติ เราต้องมีข้อวัตรข้อปฏิบัติ
เพื่อให้เป็นธรรมเพื่อให้เป็นธรรมนุญ เอาธรรมนุญนำชีวิต

คำว่าบ่าบัต ความหมายอันนี้หมายถึงเรามีการติด

เมื่อเรามีการติดเราก็ต้องหาวิธีการเพื่อแก้ไข เหมือนกับรถติดหล่ม
เราก็หาวิธีแก้ไขถึงจะขึ้นจากหล่ม เราต้องมีหลักการเพื่อที่จะขึ้นจากหล่มให้ได้
ถึงมีคำว่าบ่าบัต เมื่อเราติดเราก็เข้าสู่ภาคบ่าบัต ผู้ที่ยังไม่ได้เป็นพระอรหันต์ชื่อว่า
ยังเป็นผู้ติดอยู่ เราต้องเข้าสู่ภาคบ่าบัต

ผู้ที่ติดอยู่ต้องเข้าสู่ภาคบ่าบัต เข้าสู่ภาคบังคับ เพื่อการบ่าบัตนั้นจะได้ติดต่อกัน
ต่อเนื่อง ผู้ที่เข้าสู่ภาคบ่าบัตต้องรู้ต้องเข้าใจ ต้องเห็นภัยในวัฏฏสงสาร ต้องมี
ความตั้งใจตั้งใจเจตนา เข้าสู่กระบวนการภาคบังคับ

เค้าติดยาเสพติดทุกชนิด ติดเหล้าติดเบียร์ติดการพนันก็ต้องเข้าสู่ภาคบังคับ ภาคบำบัด เพื่อให้การประพฤติกการปฏิบัตินั้นมันติดต่อกันเนื่องต้องอาศัยกาล อาศัยเวลา เพื่อให้ปฏิบัติมันติดต่อกันเนื่อง

เราทั้งหลายยังไม่ได้เอาธรรมนุญนำชีวิต ยังไม่ได้เอาพระธรรมพระวินัยนำชีวิต ชื่อว่ายังไม่ได้เข้าสู่กระบวนการของธรรมนุญ ยังไม่ได้เข้าสู่กระบวนการของพระธรรม พระวินัย กระบวนการชีวิตของเราเนี่ยมันเป็นกระบวนการแห่งการเวียนว่ายตายเกิด

เราก็ต้องเข้าสู่ภาคบำบัด พระศาสนาเป็นการเข้าสู่ภาคประพฤติกการปฏิบัติ สำหรับผู้ที่ติดต้องเข้าสู่ภาคบำบัดภาคบังคับ ด้วยการอาศัยพระธรรมอาศัยพระวินัย ที่เป็นสมมติสัจจะทั้งหลายที่มีหลายล้านสมมติสัจจะ

สมมติสัจจะนั้นชี้ให้เห็นแง่มุมผิดถูกดีชั่ว ชี้ให้เห็นแง่มุมต่าง ๆ เป็นสัมมาทิฐิ เป็นปัญญา

การปฏิบัติเข้าสู่ภาคบำบัดต้องให้ปฏิบัติติดต่อกันเนื่อง

อย่างเราจะตอกลงไม้เพื่อขยายพันธุ์ของต้นไม้เพื่อให้ได้สายพันธุ์ดี ๆ ยิ่ง ๆ ขึ้นไป ด้วยการพัฒนาสายพันธุ์ของต้นไม้ เราก็ใช้เวลา ๓ อาทิตย์ขึ้นไป รากของต้นไม้ นั้นถึงจะออกมาต้องใช้เวลาอย่างน้อย ๓ อาทิตย์

อย่างเราจะปักไข่จากไข่ไก่เพื่อออกมาเป็นลูกไก่ก็ใช้เวลา ๓ อาทิตย์เหมือนกัน เราจะปักด้วยแม่ของไก่หรือปักด้วยไฟฟ้าก็ ๓ อาทิตย์เช่นกัน

หลักการของธรรมนุญรัฐธรรมนุญก็เป็นหลักการประพฤติกการปฏิบัติอย่างเดียวกัน เป็นหลักการปฏิบัติเป็นหลักการบำบัด อย่างผู้ที่ทำไม่ถูกต้อง เอาตัวตนนำชีวิต

ก็ต้องมีความผิด ผู้ที่เอาตัวตนนำชีวิตคือผู้ทำความผิด ผู้ทำความผิดก็ต้องติดคุก ติดตารางหรือว่าถูกประหารชีวิต ส่วนทางร่างกายของผู้ทำความผิดต้องติดคุก ติดตารางจากความผิดนั้น ๆ ถ้ามากก็ต้องถูกประหารชีวิต

ความรู้ความเข้าใจเป็นปัญญา เป็นความรู้เป็นความเข้าใจเรื่องเหตุเรื่องปัจจัย เห็นภัยในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง เป็นผู้เหตุรู้ปัจจัย เรียกว่ารู้ธรรมรู้สภาวะธรรม เรื่องเหตุ เรื่องปัจจัย เพราะสิ่งนี้มีสิ่งต่อไปมันถึงมี

จึงได้เห็นคุณเห็นประโยชน์ เห็นภัยในวิภวสงสาร รู้กรรมรู้เหตุแห่งกรรม รู้ผลของกรรม หยุดกรรมด้วยความรู้ความเข้าใจเข้าสู่ภาคประพตติภาคปฏิบัติ เรายังติดยังหลงก็เข้าสู่ภาคประพตติภาคปฏิบัติ

ที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านตรัสว่าพวกเธอทั้งหลายต้องรู้กรรม รู้กฎของกรรม รู้ผลของกรรม ท่านทั้งหลายจงยังความไม่ประมาทให้ถึงพร้อมเถิด เพราะเราทุกคนจะหนีกฎแห่งกรรมไปไม่ได้ ทุกอย่างไปตามเหตุตามปัจจัย เพราะสิ่งนี้มีสิ่งต่อไปมันถึงมี

การติดคุกติดตารางการถูกประหารชีวิตด้วยความผิดมันเป็นเรื่องของกาย

เรื่องของใจ เราทั้งหลายต้องมารู้เรื่องของใจ ใจนี้เป็นพลังงานของธรรม ของสภาวะธรรม

ใจของเราต้องมีปัญญาสัมมาทิฐิ ใจของเราต้องรู้ทุกข์ รู้เหตุเกิดทุกข์ รู้ข้อปฏิบัติ ให้ถึงความดับทุกข์ เพราะกายนั้นเนื่องมาจากใจ กายวาจาภิรียามารยาทอาชีวะ เนื่องมาจากใจนะ

ใจของเราทั้งหลายต้องมีปัญญา ถ้าใจของเราไม่มีปัญญาจะทำให้กายวาจา
กิริยามารยาทอาชีพนั่นเป็นไปเพื่อประกอบทุกข์นะ

ใจของเราต้องรู้ร้อยสัจสี รู้ทุกข์ รู้เหตุเกิดทุกข์ รู้ข้อปฏิบัติถึงความดับทุกข์
ปัญญาสัมมาทิฐิถึงเป็นมรรคเป็นข้อวัตรข้อปฏิบัติ เพราะสิ่งทั้งหลายทั้งปวงนั้น
มันเกิดจากเหตุเกิดจากปัจจัย

เราทั้งหลายจะต้องเอาธรรมนุญนำชีวิต ทั้งกาย ทั้งวาจาทั้งใจทั้งกิริยามารยาท
ทั้งอาชีพอันต้องเอาธรรมนุญนำชีวิต ที่เป็นสัมมาทิฐิความเห็นถูกต้องเข้าใจถูกต้อง
ปฏิบัติถูกต้อง

หมู่มวลมนุษย์ทั้งหลายต้องมีสัมมาทิฐิ มีความเห็นถูกต้อง เข้าใจถูกต้อง
ปฏิบัติถูกต้อง เราทั้งหลายทั้งหลายจะเข้าสู่กรรมเข้าสู่กฎแห่งกรรม มีหลักการ
มีอุดมการณ์อุดมธรรม

ปัจจุบันนี้ถึงเป็นวาระแห่งชาติในการประพาดิการปฏิบัติ ตั้งใจตั้งใจ
มีความสุขมีปิติมีเอกัคคตาในการประพาดิการปฏิบัติ ให้ไปตามปัญญาบริสุทธิ์คุณ
ตั้งใจตั้งใจเป็นมรรคเป็นอริยมรรค

เราทุกคนพากันเข้าใจอย่างนี้ เข้าสู่ภาคประพาดิภาคปฏิบัติ มีปิติมีความสุข
มีเอกัคคตาในการประพาดิการปฏิบัติ ไม่ไปตามสิ่งแวดล้อม มีหลักการมีศีลปะชีวิต
มีศีลมีสมาธิมีปัญญา ชีวิตของเราก็จะเป็นธรรมเป็นปัจจุบันธรรม

การประพาดิการปฏิบัติก็ให้สมบูรณ์ทั้งอรรณะทั้งพยัญชนะ หยุดความฟุ้งซ่าน
หยุดอคติ มีความสงบมีปัญญา มีปัญญามีความสงบ

ผู้ที่เป็นพระอรหันตก็เข้าสู่ภาคประพตภาคปฏิบัติ ผู้ที่เป็นเสขบุคคล
บุคคลที่ยังติดอยู่หลงอยู่ก็เข้าสู่ภาคบำบัต

พระศาสนานี้เป็นธรรมนุญ เป็นรัฐธรรมนุญ เพื่อเข้าสู่ภาคประพตภาคปฏิบัติ
เพื่อเข้าสู่ภาคบำบัต เราทั้งหลายเข้าสู่การประพตการปฏิบัติ เข้าสู่การบำบัต
เพราะทุกคนน่ะตกอยู่ในสัจจตญาณของการเวียนว่ายตายเกิดที่เป็นนิตบุคคลตัวตน
ถือว่าเป็นผู้ที่ติดอยู่หลงอยู่ เป็นผู้ที่ถือว่าเป็นนิตบุคคลตัวตน

ความเป็นนิตบุคคลตัวตนถือว่าเป็นเสพตติ เป็นผู้ที่ยึดมั่นถือมั่นในตัวในตน
ที่จะแก้ได้ก็ต้องเอาพระศาสนาประพตมาปฏิบัติมาบำบัต เพื่อจะให้การปฏิบัตินั้น
ติดต่อต่เนื่อง

พระศาสนานะเป็นเรื่องจิตเรื่องใจ เพื่อมาหยุดสัจจตญาณหยุดการเวียนว่าย
ตายเกิดของใจ ด้วยภาคประพตภาคปฏิบัติ ภาคบำบัต

พระศาสนาก็อาศัยหลักของนักการเมืองที่ปกครองประเทศนั้น ๆ เพื่อควบคุม
พระศาสนานั้น ๆ

พระศาสนานั้นเป็นเรื่องจิตเรื่องใจเป็นนามธรรม สมมติสัจจะทั้งหลายต้องอาศัย
นักการเมือง

นักการเมืองทั้งหลายนะให้พากันเข้าใจนะ นักการเมืองทั้งหลายต้องเอาธรรม
นำชีวิต นักการเมืองทั้งหลายถือว่าเป็นนักการเมือง เราจะเอาความไม่ถูกต้องหรือว่า
เอาตัวตนมาปฏิบัติไม่ได้ ถ้าอย่างนั้นพวคนักการเมืองนั้นก็ไม่ใช่ธรรมไม่ใช่ธรรมนุญ
ไม่ใช่รัฐธรรมนุญนะ

สมมติสัจจะทั้งหลายที่เค้าแต่งตั้งให้เราเป็นอะไรให้พวกเราทั้งหลายรู้เข้าใจ

ตำแหน่งที่เค้าแต่งตั้งให้เราเพื่อเอาธรรมบุญนำชีวิต เมื่อเราเป็นนิติบุคคลตัวตน เอาตัวตนเป็นที่ตั้งเราทั้งหลายก็ไม่ใช่ธรรมบุญไม่ใช่รัฐธรรมบุญ เราทั้งหลายก็ยังเป็น นิติบุคคลตัวตน ยังตกอยู่ในสัญญาติญาณในความเป็นนิติบุคคลตัวตน

เราทั้งหลายต้องเข้าสู่ธรรมเข้าสู่ธรรมบุญรัฐธรรมบุญ เพราะความถูกต้องก็คือ ความถูกต้อง ให้เข้าใจ ผู้ที่เป็นข้าราชการนักการเมืองต้องพากันเข้าใจ ถ้าไม่เข้าใจ มันจะเป็นนิติบุคคลตัวตน

ถ้าเราเอาตัวตนมาทำการเมืองหรือมาทำปฏิบัติราชการนั้นนะไม่ถูกต้อง มันไม่เป็นธรรมไม่เป็นธรรมบุญ

ตำแหน่งแต่งตั้งนะให้เข้าใจนะ จะต้องเอาตำแหน่งแต่งตั้งเอาไปใช้ให้เป็นคุณ เป็นประโยชน์ ข้าราชการมันมีทั้งคุณทั้งโทษ ปัญญากับความถูกต้องถึงไปพร้อมกัน มนุษย์มีปัญญา

มนุษย์ที่ดีต้องอยู่ในสิ่งเดียวกัน เพื่อเป็นบริสุทธิ์คุณ ถ้าไม่อย่างนั้นนิรันดร์ทั้งห้า มันจะมากอบงำเรา อคติทั้งสี่มันจะมากอบงำเรา มันจะไม่ใช่ธรรม มันจะเป็น โลกธรรม มันจะเป็นนิติบุคคลตัวตน มันจะแก้ปัญหไม่ได้ มันจะสร้างปัญหา มันจะเป็นนิติบุคคลตัวตน มันจะเป็นไปเพื่อประกอบทุกข์ให้กับตัวเอง ประกอบทุกข์ ให้กับคนอื่น

สมมติที่เราได้รับการแต่งตั้งต้องให้เป็นคุณเป็นประโยชน์ เป็นประโยชน์ทั้งเราเอง เป็นประโยชน์ทั้งคนอื่น

เรามาคิดดูดี ๆ นะ ความหลงนี้ก็ชื่อว่าความหลงนะ ความหลงไม่ใช่ปัญญานะ ความหลงนั้นเป็นนิติบุคคลตัวตน ความหลงไม่ใช่ความสงบ ความหลงคือความวุ่นวาย ความหลงนั้นคือความแตกแยก

เรามาคิดดูดี ๆ สิแผ่นดินไหล่นะ แผ่นดินแตกแยกน่ะ เอาตัวตนเป็นที่ตั้ง มันไม่สงบมันแตกแยก เหมือนแผ่นดินไหว

ตัวตนนั้นนะชื่อว่าไม่ถูกต้อง ตัวตนนั้นแหละคือคอร์รัปชัน คอร์รัปชันนั้นคือ ความแตกแยก ความแตกแยกคือแตกความสมัคสมานสามัคคีคือความไม่สงบ คือแผ่นดินไหว น้ำไหว ลมไหว ไฟมันไหล่นะ พังเป็นระเนระนาด มันไหวหวั่นหวั่นไหว

แผ่นดินไหวที่ประเทศพม่ามันกระทบกระเทือนไปตั้งหลายประเทศ ศูนย์กลาง อยู่ที่มัณฑะเลย์ประเทศพม่า ห่างไกลจากประเทศไทยพันกว่ากิโล

สิ่งไหนมันทุจริตมันพังนะ...

ทำไมนะตึกในกรุงเทพมหานครหลายตึกสูงกว่าตึก สตง. ไม่เป็นไรนะ เพราะหลาย ๆ ตึกนั้นมีการทุจริตน้อยนะไม่ใช่ว่าไม่ทุจริตนะ ทุจริตน้อยนะ

เมื่อทุจริตมากมันก็พัง เพราะตัวตนมันคือพัง พังหลาย ล้มละลาย

เราต้องเข้าใจ เราทั้งหลายต้องเอาธรรมานุญนำชีวิต เอาธรรมนำชีวิต มีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ ไม่มีอะไรที่ประเสริฐยิ่งกว่า การเอาธรรมนำชีวิต เพื่อชีวิตของเราจะได้เป็นธรรมเป็นธรรมานุญเป็นรัฐธรรมานุญ เราทั้งหลายถึงจะมีความสงบมีปัญญา

เราเอาตัวตนเป็นที่ตั้งถึงจะมีปัญญามากมันก็ไม่สงบ เพราะตัวตนมันไม่สงบ

คนเรียนมากคนมีความรู้มากเอาความหลงนำชีวิตเราก็พากันใช้ยานอนหลับกันมากกว่าคนที่ไม่มีการเรียนรู้การศึกษา

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าถึงบอกว่า

ศีลกับปัญญาก็ต้องไปพร้อม ๆ กัน

สมาธิกับปัญญาก็ต้องไปพร้อม ๆ กัน

ความสงบกับปัญญาก็ต้องไปพร้อม ๆ กัน

เราอย่าไปแยก ถ้าแยกแล้วมันแตกแยกนะ มันเป็นแผ่นดินแตกแยก มันไม่สงบ ไม่มีปัญญา ไม่มีปัญญาไม่มีความสงบ

เราทั้งหลายต้องรู้ริยสัจสี่รู้ความจริงเราอย่าไปตามสิ่งแวดล้อมเพราะสิ่งแวดล้อมมันก็มีอยู่อย่างนั้น พุดถึงรูปก็มีอยู่อย่างนั้น เสียงก็มีอยู่อย่างนั้น กลิ่นก็มีอยู่อย่างนั้น รสก็มีอยู่อย่างนั้น สิ่งสัมผัสก็มีอยู่อย่างนั้น เรายังมีลมปราณอยู่เราก็มีความตรึกนึกคิด เพราะเราต้องรู้ผิดรู้ถูก รู้สมมติสัจจะก็มีอาการของจิตของใจ

เราต้องรู้เข้าใจ เราจะต้องได้เข้าสู่ความรู้ความเข้าใจ เราทั้งหลายจะได้มีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในความรู้ความเข้าใจ เราทั้งหลายถึงจะเป็นผู้ที่มีศีลมีสมาธิมีปัญญา เอาตัวตนเป็นที่ตั้งนะมันจะมีความสงบเมื่อไหร่ เพราะตัวตนมันไม่สงบ เอาตัวตนเป็นที่ตั้งมันก็ไม่มีปัญญา

เราทั้งหลายต้องเข้าอกเข้าใจ ต้องสมบูรณ์ทั้งอรรถะทั้งพยัญชนะ

เราเข้าใจนะ คนเราต้องเข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ เพราะเราต้องรู้ความจริง
อย่างนี้ มีเท่าไรก็เท่านั้นนะ อยากให้มากให้น้อยมันก็ไม่ได้ เราต้องเข้าใจ

เราเป็นคนแก่อยากให้เป็นคนหนุ่มก็ไม่ได้

เราเป็นคนป่วยอยากจะไม่ป่วยก็ไม่ได้

เราเป็นคนตายจะให้ไม่ตายมันก็ไม่ได้

เราพลัดพรากจะไม่ให้พลัดพรากก็ไม่ได้

เพราะอันนี้เป็นธรรม เป็นสภาวะธรรม เป็นความประจักษ์ตร เราต้องเข้าใจ

เราเกิดมาเพื่อเข้าใจเรามีปิติมีความสุขมีเอกัคคตา กัน

เราทั้งหลายพากันรู้เข้าใจ เราทั้งหลายเข้าใจแล้วพากันมีปิติมีความสุข
ในการประพฤติการปฏิบัติ

เรามาประพฤติปฏิบัติเพื่อความสมบูรณ์ของความถูกต้องหรือว่าความสมบูรณ์
ของพรหมจรรย์

พรหมจรรย์หมายถึงความบริสุทธิ์ **บริสุทธิ์คุณ** ไม่เอาความหลงเป็นที่ตั้ง
เอาความบริสุทธิ์คุณนำชีวิต ทำงานก็เพื่องาน ให้มีความสุขนะ มีปิติมีความสุข
ให้สมบูรณ์ เราอย่าทำเพื่อตัวเพื่อตน เพราะเราต้องรู้ริยสัจสี่ อย่าไปทำอะไร
เพื่อตัวเพื่อตน เราทำงานเราก็จะมีความสุขในการทำงานเราก็ได้พระนิพพาน

ปฏิบัติกายวาจาใจกิริยามารยาทก็เพื่อธรรม เป็นธรรมเป็นปัจจุบัน นิพพาน
ก็จะอยู่ทุกหนทุกแห่งอยู่ที่เรารู้เข้าใจ

เราทั้งหลายอย่าไปเข้าใจเหมือนแต่ก่อนนะ เอาตัวตนเป็นพระนิพพาน

ผู้ที่อธิบายพระนิพพานมันเหนือที่จะไปสมมติ เหนือที่จะไปบัญญัติมันนอกเหตุ
เหนือผล มันเป็นบริสุทธิ์คุณ ทำความดีเพื่อความดี ทำปัญญาเพื่อปัญญา ทำสมาธิเพื่อ
สมาธิ ยกเลิกสิ่งที่ไม่ถูกต้อง มีปิติมีความสุขในการประพฤติการปฏิบัติ
มันก็จะ เป็นธรรมเป็นปัจจุบันธรรม

**ถ้าเรามีตัวมีตนเราก็เป็นทุกข์ ทุก ๆ คนไม่มีใครไม่มีทุกข์ ถ้าเรามีตัวมีตน
ถ้าเรามีความรู้สึกว่ามีตัวมีตนมีความทุกข์ทั้งนั้น**

เราทั้งหลายเราต้องรู้เข้าใจ เราทั้งหลายจะได้หยุดสัญญาตญาณด้วยการเข้าสู่
ภาคประพฤติกภาคปฏิบัติภาคบำบัต

ถ้าเราติดสุขติดสะดวงสบายเราก็ไม่ยากประพฤติปฏิบัติ

การประพฤติการปฏิบัติมันถึงเป็นความดีที่ประกอบด้วยปัญญา

ถึงมีคำถามว่าการประพฤติปฏิบัติมันต้องปฏิบัติไปถึงไหนถึงจะได้หยุดนะ

ให้เข้าใจนะ... การประพฤติการปฏิบัติมันเราก็คิดดี ๆ ประกอบด้วยปัญญา
จนหมดลมหายใจนั้นแหละ

พูดดี ๆ ประกอบด้วยปัญญาจนหมดลมหายใจนั้นแหละ

กิริยามารยาทดี ๆ ที่ประกอบด้วยปัญญาจนหมดลมหายใจนั้นแหละ

ทำอาชีพดี ๆ ที่ยกเลิกตัวตนที่ประกอบด้วยปัญญาจนหมดลมหายใจนั้นแหละ

เราทั้งหลายต้องเข้าถึงความรู้ความเข้าใจ เข้าถึงการประพฤติการปฏิบัติ ถึงจะได้เป็นผู้ที่ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบปฏิบัติตรง เมื่อเรารู้เข้าใจ เรายกเลิกตัวตน เราทุกคนจะไม่มีคำถามในการประพฤติการปฏิบัติ เพราะเรารู้เข้าใจ

พระพุทธเจ้านะท่านยกเลิกตัวตนท่านถึงยกเลิกความคิดอย่างนี้แหละ ความคิดที่ว่าไปถึงไหนถึงจะได้หยุด

การปฏิบัติไม่ใช่หยุดไม่ใช่ไป ต้องรู้เข้าใจแล้วเข้าสู่การประพฤติการปฏิบัติ

เมื่อเรายังติดยังหลงอยู่เราก็เข้าสู่ภาคบำบัด ให้เข้าใจในการประพฤติการปฏิบัติการบำบัด

พระนิพพานมันต้องเป็นธรรมเป็นปัจจุบันธรรม ไม่ต้องรอตายไปถึงจะไป พระนิพพานนะ

ปัจจุบันนะมันยังไม่ได้พระนิพพาน

เรามาคิดดูดี ๆ ตายไปมันถึงจะได้พระนิพพานนะ ความคิดอย่างนี้มันเป็นนิติบุคคลตัวตน ความคิดของคนไม่รู้จักพระนิพพาน

พระนิพพานต้องเป็นความรู้ความเข้าใจ เป็นปิติเป็นความสุขเป็นเอกัคคตา ในการประพฤติการปฏิบัติ รู้เข้าใจในการประพฤติการปฏิบัติอย่างนี้แหละ ทุกคนก็จะมีพระนิพพานเหมือนกันทุกคน ไม่มีใครยกเว้น ในโลกนี้ไม่มีใครยกเว้นที่จะไม่ได้พระนิพพาน รู้เข้าใจ มีปิติมีความสุขเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ